

РЕШЕНИЕ

№ 7330

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110125263 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на Н. Л. Н., ЕГН ***** срещу О. А. М., ЕГН *****, която се поддържа и в съдебно заседание. Предявен е иск с правна квалификация чл. 59, ал. 9 от СК.

В молбата се твърди, че страните са бивши съпрузи, като бракът им е прекратен с решение № 150800/24.06.2019г по гр. д. № 27761/2019г. на СРС, 80 състав. Съгласно постигнатото между страните споразумение, утвърдено от съда, упражняването на родителските права над роденото по време на брака дете Л. О. М. е предоставено на майката, като на бащата е определен режим на лични отношения с детето. Излага твърдения, че Л. навършил 5 години през месец септември 2022г. и малко преди това започнали проблемите с детето при осъществяване на контактите й с О. М., който до скоро детето приемало като свой баща. Л. не била биологична дъщеря на ответника и той знае това. Заради техните приятелски отношения той се оженил за ищцата и така Л. станала негова дъщеря, тъй като е родена по време на брака им. Детето не било навършило 2 години, когато се развели, но ответникът продължил да се вижда регулярно с Л. предимно в присъствие на майката, но понякога излизали и само двамата, но без преспиване. От около година и половина ищцата има сериозна връзка с мъж. Месец преди Л. да навърши 5 години, ищцата се съгласила тя да отиде с ответника на море. Л. се върнала от морето разстроена и обърквана. След множество разговори с нея

ищцата разбрала, че е объркана, защото ответникът ѝ казал, че приятелят на майка ѝ е лош, а с нея той се държал много добре. След като Л. навършила 5 години ответникът продължил да я взима, включително и с преспиване. Но още след първите им срещи насаме Л. започнала да се връща раздразнена или унила, или разстроена. Настъпила съществена промяна в отношението на детето към ответника. След срещите с него детето плаче и изпада в нервни кризи, като първите дни не спи добре през нощта. Детето много трудно споделяло за причините за това си състояние. В един от редките случаи детето споделило, че баща ѝ я заплашвал, че ще умре, ако не се среща с нея. Когато споделило това, детето било много разстроено, плачело неудържимо и само питало дали това наистина ще се случи. След като майката не успяла да успокои детето, тя му казала, че ответникът не е негов биологичен баща, надявайки се, че ще страда по – малко. Въпреки това, което се случило, ищцата не спирала Л. да се вижда с него, но тя самата категорично отказва да бъде взимана от баща си О. М. и да прекарва време с него извън дома им и в отсъствие на майка си, защото той често ѝ говорел, че ще умре. През месец април 2023г. ответникът образувал изпълнително дело срещу ищцата за определените от съда лични отношения с Л.. Детето се уплашило още повече, когато разбрало, че ако не иска доброволно да отиде при него, ще я вземат с полиция. Детето се разстройвало дори когато говорело по телефона с ответника. Когато майката се опитала да подготви детето, че през лятото трябва да бъде с него 10 дни, Л. започнала да плаче и казала, че няма да отиде никъде без майка си. Моли да бъдат изменени постановените с решение на СРС, 80 състав мерки на лични отношения на бащата с детето, като предлага такива. Претендира разноски.

В дадения едномесечен срок от съда е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Оспорва всички изнесени в исковата молба твърдения, счита иска за неоснователен. Счита, че не е налице промяна на обстоятелствата, налагащи изменение на постановените мерки. Излага подробни съображения в тази посока. Претендира разноски.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните са родители на малолетното дете Л. О. М., ЕГН *****. С Решение № 150800 от 24.06.2019 г. по гр. д. № 27761 по описа за 2019 г., на СРС, 80 състав, бракът на страните е прекратен с развод, упражняването на родителските права върху роденото от брака дете Л. е предоставено на майката, при която то да живее, определен е режим на лични отношения на бащата с детето, бащата е осъден да заплаща месечна издръжка на детето, постановено е след прекратяване на брака жената да носи предбрачното си фамилно име Н., като ползването на семейното жилище е предоставено на майката.

На 09.03.2023г. е издаден изпълнителен лист от СРС, 80 състав за определения на бащата режим на лични отношения с детето.

С покана за доброволно изпълнение от 21.04.2023г. ищцата е поканена да изпълни доброволно задълженията си по определения режим на лични отношения. На 21.04.2023г. до ищцата е изпратена и покана за доброволно предаване на дете. На 02.05.2023г. е постъпило становище от ищцата до ДСИ при СРС относно поканата за доброволно предаване на дете.

С разпореждане от 18.12.2023г. на помощник – ЧСИ Светослав Иванов е образувано изпълнително с взыскател О. А. М. за осъществяване на режим на лични отношения. Насрочена е дата за предаване на детето на 12.01.2024г. от 20.00 часа. Насрочени са дати през месеците януари, февруари и март 2024г. На 13.02.2024г. по молба на О. А. М. изпълнителното производство е спрямо.

Видно от приетата по делото справка от Дирекция „Национална система 112“ – МВР, на 26.01.2024г. е постъпило обаждане към телефон за спешни повиквания 112 за адрес гр. София, ж.к. Красна поляна 2, бл. 35, вх. Д, ет. 2, ап. 96 от телефон № 0889273945 в 20.35 часа от лице, което се е представило като адвокат Митева.

Видно от изготвената докладна записка, на 26.01.2024г. след получен сигнал от ОДЧ, че баща не може да си вземе детето, на място били установени О. А. М., като същият заявил, че има определен режим на лични отношения между него и дъщеря му Л.. На адреса били установени адвокат Лилия Маринова Митева и Н. Л. Н.. Н. пред полицейските служители не отказала да предаде детето на баща му, била приготвена раница с дрехи. Когато Н. извикала дъщеря си, за да тръгне с бащата, детето категорично

отказало.

На 23.02.2024г. режимът на лични отношения не се осъществил поради липсата на бащата.

На 08.03.2024г. на адреса присъствали бащата, майката и детето. Когато бащата попитал Л. дали иска да отиде с него, тя казала, че не желае без да посочи причина. Бащата я успокоил, че никой не може да я накара насила. Майката била приготвила багаж на детето. Режимът не се осъществил.

На 22.03.2024г. на адреса присъствали бащата, майката заедно с детето. Когато М. попитал дъщеря си дали иска да тръгне с него, тя отказала и казала, че не иска. Бащата я успокоил, че никой не може да я накара насила. Режимът не е осъществен. Багажът на момичето бил приготвен от майка ѝ.

На 07.12.2023г. е издаден изпълнителен лист от СРС, 91 състав за присъдената на детето издръжка. На ответника е изпратена покана за доброволно изпълнение на задължението за издръжка.

С оглед изискванията на чл. 15 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Възраждане. Видно от проведеното социално проучване, по данни на майката, с О. М. са разведени от 2019г., като родителските права върху детето са предоставени на нея, на бащата е определен режим на контакт. Майката споделя, че О. М. не е биологичен баща на детето. Разказва, че когато била в 4-ти месец от бременността си, М. ѝ предложил брак и така да бъде записан като баща на Л.. Месец преди раждането на Л. сключват граждански брак и до навършването на 1 година на Л. съжителстват заедно. Майката споделя, че М. имал силно обсебващо поведение и след сериозно напрежение го изгонила от жилището си. Майката споделя също, че в началото М. взимал детето съгласно съдебното решение и имали нормални взаимоотношения, но след като започнала връзка с друг партньор, нещата се усложнили. В продължение на 1 година М. твърдял, че има злокачествено заболяване и започнал да манипулира детето, казвайки му, че „ще умре, ако не я вижда“. Майката заявява, че детето започнало да изпада в истерии, особено след срещи с М., тъй като му било внушавано, че ще го загуби. Първоначално Л. не можела да обясни какво се случва, когато е с баща си и не желала да говори за него. Майката разказва, че след навършване на 5 – годишна възраст на детето М. се заканил, че ще види какво ще ѝ се случи. Майката изказва твърдения, че за съжителя ѝ М. казвал на Л. „Баща ти

Светльо е лош“, а Л. започнала да се буди нощно време и да отказва да спи в детската си стая. Майката споделя, че след почивка през месец август 2022г. на Л. и М. дъщеря ѝ се върнала много разстроена и казала „тате ще умре“. По данни на майката, първата седмица след Новата 2023г. Л. била за последно по режим на контакт с М., след което отказва да бъде взимана от баща си и да прекарва време с него извън дома им и в нейно отсъствие. Майката заявява, че съобщила на Л., че О. М. не е неин биологичен баща, като според нея това успокоило дъщеря ѝ. По данни на майката, М. няма изградена връзка с Л., а по-скоро упражнява психологически тормоз спрямо нея и детето чрез правото, което законът му дава, тъй като не е оспорила бащинството на М. в срок. По време на разговор с детето относно баща ѝ, същото отказва да разговаря със социалния работник. Майката задоволява битовите, здравните, образователните, емоционални и други потребности на детето. Родителите ѝ живеят в близост и ѝ оказват подкрепа при необходимост. Л. посещава ДГ „Жар птица“ в 4 Б група „Бухалче“. Казва, че обича госпожите си. По данни на майката, винаги, когато предстои режим на контакт на М. с Л., те са на адреса на родителите ѝ, тъй като по съдебно решение детето трябва да се взима от там. Казва, че Л. е силно тревожна и се крие, за да не се среща с М.. Страхът ѝ е засилен от това, че няколко пъти М. заплашил детето в телефонен разговор, че ще я вземе с полиция и именно по тази причина майката завела иск за ограничаване на личните отношения между детето и М.. Към настоящия момент майката и детето живеят на адрес: гр. София, ж.к. К под наем. Апартаментът е гарсониера, която е преустроена. Кухнята е превърната в детска стая, обзаведена съобразно нуждите на детето. Майката споделя, че заплаща наем в размер на 700 лв. месечно. Майката споделя, че работи в СО – район Красно село в отдел жилищно настаняване. М. е осъден да заплаща издръжка в размер на 200 лв. Майката завела иск пред СРС за увеличаване на размера на присъдената издръжка. Детето контактува с близки и роднини по майчина линия. Има приятели сред връстниците си. Казва, че била с баба си и дядо си по майчина линия на село във вилата им. Казва, че няма много деца там, с които да си играе. По време на интервюто Л. била спокойна, отговаряла спокойно. Поведението ѝ е типично за възрастта и развитието. Има създадена емоционална връзка с майка си, обръща се уважително към нея, нарича М. по име – О. и не желае да отговаря на въпроси, свързани с него. Майката споделя, че М. държал детето да го нарича „татко“.

В хода на производството е изготвена съдебно – психологична експертиза, видно от заключението на която майката е основната фигура на привързаност за детето. Л. има безусловно доверие и емоционална привързаност към майка си. Детето е привързано към баща си – обича го, има му доверие, но е объркано от нещата, които майката казва на детето за баща му. Доверието между тях на този етап все още бързо се възстановява, като детето се опитва да рационализира някои обяснения и противоречия, които преживява във връзка с внушенията на майка си и своите лични преживявания. Детето е изключително объркано поради внушенията, които получава от майка си. Детето се опитва да разбере какво означава истина, лъжа, истински баща, биологичен баща, като част от тази информация е напълно неразбираема за него. Автентичен източник на преживявания за детето са неговите лични контакти с бащата, които са конфронтирани от внушенията на майката относно бащата. Детето няма страхове, че баща му ще умре към настоящия момент – дори и да е имало такива към определен минал момент, не изглежда психологически достоверно такива страхове да са внушени у детето от бащата. Детето се чувства много добре по време на среща с баща си – наблюдавано по време на експертното изследване. Първоначално малко тревожно, бързо се успокоява и доверява на баща си – с желание и нетърпение му споделя важни за себе си неща, проявява инициатива за бъдещи срещи с него. От наблюдаваното по време на експертното изследване може да се допусне, че след срещи с баща си детето е манипулирано от майка си и/или нейните близки, напр. бабата по м.л., поради което детето след среща с баща си се чувства силно объркано, притеснено и виновно заради споделените си автентични желания. Това бива наблюдавано по време на експертното изследване. Л. не разбира какво означава „биологичен баща“, тя е възприела казаното от майка ѝ твърдение, че баща ѝ лъжел, като тази лъжа била свързана с нещо още преди нейното раждане. Детето не разбира това, опитва се да си го обясни, като търси разбираеми за себе си неща като обяснение – напр. че „някой лъже, че кашля“ или че „майка ѝ се е объркала, че баща ѝ лъжел“ – това са рационализациите, до които достига детето в опитите си да примири от една страна доверието си към майка си, от друга страна – доверието към баща си. Детето не разбира понятието „биологичен баща“, объркано е. Детето е манипулирано от майка си /и нейните близки/, като му е внушавано, че всъщност не иска да се вижда

с баща си и се страхува от него – това става както директно чрез твърдения, че бащата е лош и се опитва да му навреди, чрез споделяне на информация, която не касае детето, а нея самата /напр. намесването на полиция/, но и чрез невербалното поведение и противоречиво отношение, което майката демонстрира към детето, когато коментира бащата и техните отношения – между бащата и Л.. Детето е силно объркано от това манипулативно поведение на майката. След като му е бил „даден“ баща за около 5 години от живота му, този баща му е „отнет“ след това – което е форма на злоупотреба с детето от страна на майката. От психологична гледна точка може да се коментира, че детето не се чувства притеснено от контактите си с баща си от него самия, а от отношението на майка си – както детето споделя автентично с баща си – „не се виждам с теб, защото мама не ми позволява...тя се беше объркала, че ти лъжеш“.

От показанията на св. Даниела Димитрова Кацарска се установява, че отначало отношенията между страните били приятелски. Всичко било наред. Имали периоди на раздели и събирания. В период на една от разделите ищцата забременяла. Тъй като страните поддържали някакви приятелски отношения, към осмия месец на бременността на ищцата страните решили да сключат брак. Л. се родила. Една година след раждането живели в дома на родителите на ищцата. Това било до първия рожден ден на Л.. Това се случило през месец септември 2018г. След развода режимът на виждане се спазвал категорично. Ответникът виждал детето в присъствието на майката. Ответникът водел и вземал Л. от детската градина. Отношението на детето към ответника било добро, нямало проблем. Ходели на разходки. През август 2022г. ответникът завел Л. на море и след като детето се върнало, било много разстроено. Детето и О. били на море около една седмица. Като се върнало, детето било тревожно, избухнало, плачело. След ден – два Л. споделила, че баща ѝ казал, че е много болен и ако не се вижда с него, той ще умре. Детето казало: „Бабо, аз виновна ли ще бъда, ако татко умре, ако аз не го виждам?“. След морето бащата и детето продължавали да се виждат съгласно определения режим на лични контакти. След срещите с баща си детето се връщало ревящо, изтормозено и напрегнато. По принцип Л. мълчала, като след известно време споделяла какво се е случило. Детето казало, че бащата пак говорил тези същите неща. В началото на 2023г. Л. отишла с баща си на почивка в гр. Велинград за 2 – 3 дни. Върнала се по същия начин – много

разстроена, пак плачела. Не искала да каже каква е причината. След почивката в гр. Велинград срещите между бащата и детето продължили, които били рядко. От февруари 2023г. Л. отказала да се среща с ответника. От тогава до настоящия момент те не са се срещали. Детето отказвало да се среща с ответника. Детето споделяло, че той не ѝ е никакъв и просто не иска да се вижда с него. След почивката в гр. Велинград детето казало: „Бабо, О. ми каза, че вие сте лоши, че ме лъжете“. Казало също, че знае, че те са добри и я обичат и че не я лъжат. Л. наричала ответника „татко“ до момента, в който майка ѝ не ѝ казала, че той не ѝ е биологичен баща. След това го наричала „О.“. В режима на лични отношения ответникът не идвал на адреса. В петък от 19.45 часа той звънял по телефона на ищцата. Правели снимки на всяко позвъняване, за да видят дали колата му е там, както и пред вратата на апартамента. Него го нямало. Това било до ден – днешен. Детето се успокоило, след като разбрало, че той не ѝ е биологичен баща. След развода страните не са живели заедно. В края на октомври – началото на ноември 2021г. ищцата, баща ѝ и баба ѝ се разболели от Ковид – 19. Тогава с разрешението на ищцата ответникът взел детето, за да могат да го предпазят. Детето било при ответника две седмици. В началото след развода ответникът виждал детето и извън режима на лични отношения и нямало никакъв проблем за това. Това било до времето, когато се върнали от почивката на морето. След това те се виждали само съгласно определения режим на лични отношения. След навършване на 5 – годишна възраст на детето то оставало с преспиване при ответника и това се спазвало винаги. От декември 2022г. ищцата и детето се изнесли на квартира в съседен до този на родителите ѝ блок. Те живеят сами в тази квартира. С тях живее и настоящият партньор на ищцата. Това съжителство датира от декември 2022г., когато ищцата и детето се отделили от дома на бабата и дядото по майчина линия. През декември 2022г. ищцата и детето отишли в Германия при приятеля на ищцата. Преди това не е имало друг такъв случай. Приятелят на ищцата живее в Германия и не живее в България постоянно. Детето споделило на баба си, че не усеща ответника вече като неин баща, след всичко това, което ѝ е казал, като е видяла, че не е истина и най – вече, че няма да умре, защото тя не го вижда. На всички дати по режима на лични отношения ответникът не е идвал, само звънял по телефона на ищцата, но тя не му вдигала. Л. гледала дали колата му е долу и ако някой минел, казвала „Бабо, това О. ли е?“. Притеснявала се да

не я вземе, да не дойде полиция. Входната врата на блока, в който живее ищцата, няма свободен достъп, но има домофон. Режимът на лични отношения се осъществява по адреса на майката на ищцата.

Съдът не кредитира показанията на св. Кацарска в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Николай Тихомиров Гьоков, преди година, когато бащата и детето били заедно, отношенията между тях били много добри. Детето винаги било щастливо, когато е било с баща си.

Съдът не кредитира показанията на св. Гьоков в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

От показанията на св. Мария Мартинова Мартинова се установява, че отношенията между майката и Л. са прекрасни и нормални. В яслената възраст на детето ответникът също идвал в кафето, където се събирали всички родители от групата, за да играят децата след детската градина. Там били и двете страни заедно с детето. Всичко изглеждало нормално в отношенията между детето и ответника. След петата година на Л. настъпила промяна в отношенията между детето и ответника. В един момент се виждала някаква нервност и тревожност у Л.. Детето се разплаквало без причина или например в игра с дете ставала нервна и отивала на някъде и сядала. Когато я питали каква е причината, Л. не отговаряла. Било през пролетта на 2022г. Л. споделила на друго дете „Веси, знаеш ли, че говорехме и О. ми каза, че ще умре, ако не ме вижда и е болен от рак?“. Л. споделила също, че пак в разговор с О. той й казал, че ще дойде да я вземе с полиция. Ищцата била спокойна и казала, че няма нищо тревожно. Преди този случай Л. наричала ответника „тати“. На 12.01.2024г. около 19.00 часа Л. била спокойна, играела с дете. Ищцата била приготвила куфарче, раничка за преспиване на детето на друго място. Към 20.00 часа ответникът още го нямало. Адвокат Митева също присъствала и тя се свързала с ответника, за да разбере защо закъснява, тъй като било 20.05 часа. Ищцата, детето и присъстващите били на адреса, на който ищцата и Л. живеят под наем, а именно: гр. София, ж.к. Красна поляна, бл. 35, вх. Д, ет. 2, ап. 96 или 69. Ищцата казала на Л., че ответникът идва да я вземе. Л. седнала, пребледняла, започнала да диша учестено, потрепервала, искала да си поеме въздух и изглеждала като едно много притеснено дете. Звъннало се на входната врата на апартамента. Л. станала, отишла до

входната врата на апартамента, казала няколко пъти „Аз не искам да идвам с теб“. На вратата бил ответникът. През това време ищцата стояла отстрани на входната врата. Вече били дошли полицаите. В един момент Л. извикала „Не искам да идвам с тебе“ и избягала в другата стая. Ответникът не направил нищо, просто си тръгнал. Ищцата също нищо не направила. На 26.01.2024г. около 19.00 часа ищцата пак била приготвила куфарче, раничка. Л. пак изглеждала преbledняла, пак не можела да си поеме въздух, била тревожна. Адвокат Митева отворила входната врата на ответника. Л. отишла до входната врата и казала „Не искам да идвам с теб“. Ищцата не се намесила по никакъв начин. Ответникът отново си тръгнал. Л. отново се прибрала в стаята. Полицията дошла по същото време, когато дошъл и ответникът. След тези две срещи на Л. й отнемало доста дълго време, за да успокои дишането си, гушкала се в другото дете, плачела и казвала „Веси, аз не искам да ходя никъде“. И на двете срещи преди Л. да каже, че не иска да тръгне с ответника, последният казал „Тати, ела“. След като Л. извикала „Не искам да тръгна с теб“ на първата среща ответникът казал нещо от рода „Добре, тати, нищо няма да се случи“ или „Нищо няма да се случи насила“.

Съдът не кредитира показанията на св. Мартинова в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Анатолий Захариев М., до развода страните и детето живеели при родителите на ищцата. След развода ответникът се изнесъл от това жилище, но не са прекъсвали контактите си с ищцата и детето, които били съвсем приятелски и нормални. През 2020г. и 2021г. страните и детето отново заживели заедно в жилището, в което бил ответникът. Тогава не е имало никакви проблеми. Отношенията между ответника и детето били прекрасни. Той водил и вземал детето от детска градина, когато ищцата била на работа и когато се налага. Когато била Ковид пандемията, родителите на ищцата били болни. Ответникът сам се грижел за детето без никакви проблеми, даже ходел да пазарува на ищцата и майка й, тъй като били под карантина, а на татко й носел в болницата вода, храна и каквото е необходимо. След като страните се разделили, отношенията между тях продължили да бъдат нормални. Нямали проблеми ответникът и детето да се виждат и да контактуват. По времето, когато страните били официално разведени, но живеели заедно, били на почивка с тяхно приятелско семейство и родителите на ответника в гр. Сандански. През януари 2022г. ответникът

заедно с родителите си и Л. били на почивка в гр. Велинград. Детето било щастливо и се чувствало прекрасно. Имало игри, забавления. Отношенията между Л. и бащата били прекрасни. След последната почивка на Л. и ответника през август 2022г. започнали проблемите. След тази почивка ответникът спрял да вижда детето. До края на 2022г. детето имало телефон и все още не била нарушена комуникацията между детето, ответника и родителите му. На Коледа и Нова година ответникът не видял детето. Тогава ищцата не вдигала телефона, а този на детето бил изключен. В началото на 2023г. ответникът взел Л., като я завел при баба ѝ и дядо ѝ по бащина линия, за да си получи коледните подаръци. Детето изглеждало, както винаги, щастливо, усмихнато. Нямало никаква промяна в отношението му към бащата. Няколко пъти, когато ответникът трябвало да види детето по споразумението, звъни на входната врата, никой не отварял. Ищцата не отговаряла на телефона, а този на детето бил изключен. Стоял на място 20 – 30 минути, чака да се появи някой и няма никой. Ходел на апартамента на адреса на родителите на ищцата.

Съдът не кредитира показанията на св. М. в частта относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

В хода на производството са изслушани страните на основание чл. 59, ал. 6 СК.

Ищцата заявява, че с О. се познават от 9 – 10 години. Били заедно, разделяли се, събирали се. В периода на раздяла забременяла от друг човек. По време на бременността ѝ в осми месец поради приятелските отношения решили да се оженят, за да може детето да има баща, с уговорката, че ако не се получат нещата като семейство, да се разделят. На първата година, на рождения ден на Л. станал скандал, съответно се изнесъл от жилището на родителите ѝ, където живеели. През 2019г. се развели официално. Правата са присъдени на нея с режим на виждане – втора и четвърта седмица да взима детето след навършване на петгодишна възраст. До 2022г. не е имало проблем и с него поддържали нормални отношения. В повечето случаи се разбирали относно детето. След като Л. навършила пет години, влязло в сила решението с преспиване и реално малко след това започнали проблемите с детето, след като я връщал. Детето било много разтрито, изпадало в истерия, видимо объркано. Не е споделяла защо е така, но истериите били в рамките на може

би час – час и двадесет минути истеричен рев. При нейно изпадане в такова състояние, защото не може да помогне на детето си, тя започнала да споделя, че е изплашена, че баща ѝ ще умре, защото бил болен, че те с приятеля ѝ били лоши, че баба ѝ е лоша, дядо ѝ е лош и детето съответно вижда, че това не е така. В общи линии състоянието ѝ тогава било много нестабилно, като тези състояния се проявявали през 2 – 3 дни. Психологът казал, че в момента няма проблем, но ако се продължава така, ще се стигне до по – сериозни състояния за нея. Тогава взела решение да каже на детето, че О. не е неин биологичен баща. На въпроса: „Какво е биологичен баща?“ обяснила на детето, че това е човекът, който я е създал и О. не е такъв. Тогава Л. я попитала дали може да не се вижда с него и да не говори с него, защото той я лъже и знае, че те не са лоши и я обичат. Казала ѝ, че каквото прецени, това може да прави. Тя няма да я спре да се вижда с него, нито ще забрани да говори с него по телефона. В един от разговорите с него той явно заявил, че ще се обърне към полицията да дойдат да я вземат и тя още повече се уплашила. В крайна сметка това се и случило. Поради заведен иск към ДСИ за принудителното ѝ вземане и неизпълнение О. предприел действия към частен такъв. От началото на тази година изпълнение има. Идва се с полиция, Закрила на детето. детето е още по – стресирано. При идването му трепери, крещи, плаче, изпада в истерия и не иска да ходи и не иска да го вижда. Тя като майка на 6 – годишно момиче я е страх да пусне подрастващото ѝ дете при човек, който не е биологичен баща и не знае какво ще се случи. Просто я е страх. Не е вярно, че след развода с О. са опитвали да живеят заедно. Ходили са в тях да спят поради неизпълнение на решението, а кой как разбира това нещо, тя не може да отговаря.

Ответникът заявява, че познава ищцата от 9 – 10 години. Въпросът с биологичното бащинство на дъщеря им Л. никога не стоял на дневен ред. Никога не е оспорвал факта, че не е биологичен баща на Л.. Уговорката, за която твърди Н., че са имали да се оженят по време на нейната бременност, в някаква степен се препокрива с казаното от нея, но то касае него и нея, а не детето и не въпроса за това дали той ще продължи да бъде баща на дъщеря си или не. Държи да отбележи, че във връзка с официалния развод през 2019г. съдът присъдил правата на майката с режим на личен контакт за него до петгодишна възраст и след петгодишна възраст на детето. До навършване на петгодишна възраст на дъщеря му режим на личен контакт не е спазван никога. Те живеели на семейни начала повече от година и половина. Може да

представи свидетели за адреса, на който са живеели и където той живее понастоящем, включително за периода, когато той плащал на касиера на входа членски внос за двама възрастни и едно дете. Поради тази причина режим на лични контакти между него и дъщеря му никога не се спазвал по простата причина, че по - голямата част от времето те живеели заедно. Дори след окончателната им раздяла и след като ищцата и детето се изнесли, което било в края на 2021г. до навършване на петгодишна възраст на дъщеря му през септември 2022г. режим на личен контакт също не бил спазван през този период и смее да твърди, че е бил част от ежедневието на дъщеря си както физически, така и вербален, когато не са могли да се видят. Режимът на личен контакт бил започнал да се спазва след навършване на петгодишна възраст на дъщеря му единствено инициран от бившата му съпруга без обяснения защо. На въпроса: „Защо?“, отговорът бил: „Защото това е споразумението“. Първоначалният мотив бил, когато той една седмица завел дъщеря си на море през август 2022г., на първата нощ след пристигането му, дъщеря му се събудила през нощта, плачейки. Станал, гушнал я, попитал я защо плаче и отговорът на въпроса бил: „Какво ще стане, ако ние с мама заминем за Германия?“. Към този момент той бил наясно, че Н. има нов партньор до себе си, който не живее на територията на България. Включително с негово съдействие през януари 2022г. дъщеря му била заведена на гости на въпросния човек в Германия за период от две седмици. Не го притеснява това, че ищцата има нов партньор и живее в Германия, тъй като приел, че техните отношения са приключили завинаги. Много се колебаел как да отговори на дъщеря си. За него този въпрос дошъл като гръм от ясно небе и не бил подготвен как да отговори. Опитвал се да я успокои, като ѝ казал, че няма нищо лошо в това те да заминат в Германия, че ако не се виждат, ще му липсва, ще му бъде мъчно, като за пример ѝ дал нейната любима играчка, с която е неразделна от бебе, която и към днешна дата е неразделна от нея и попитал дъщеря си няма ли да ѝ липсва „мечи“ и няма ли да ѝ бъде мъчно, ако не е при нея. Тя се успокоила, в смисъл, че го разбрала, заспала отново. За съжаление, още на сутринта преди дъщеря му да се събуди той се обадил на Н. и споделил какво се е случило през нощта, защото за него това била някаква травма за дъщеря му и искал да обсъдят ситуацията. Тя отговорила, че ще говорят за това, когато се приберат с нея от морето. Когато се прибрали от морето, на следващия ден Н. дошла да вземе Л.. Не била дошла сама.

Помолила го да изчака, докато качи детето в автомобила на човека, с който е дошла и след това без никаква предистория и без никакъв разговор му заявила, че има два дни, в които той доброволно да се откаже да бъде баща на Л., иначе ще го смачка с всички възможни и невъзможни неща, които би могла да предприеме. Категоричният отказ на това, което тя му предложила, дал моментално. Тя му заявила, че от тук нататък ще вижда дъщеря си единствено по споразумението от съда. В периода от навършване на петгодишна възраст на дъщеря му до окончателното прекратяване на контакта му с нея изминали пет месеца, от септември 2022г. до януари 2023г. включително. През целия този период нито дъщеря му споделила, нито показала с поведението си, че има някакви притеснения относно отношенията помежду им. Още по-притеснителното за него е, че ищцата като нейна майка не му е споделила, че дъщеря му през този период е споделяла, че не се е чувствала добре в негово присъствие и не е намерила за необходимо да го информира за това, тъй като това касае психологичното здраве на дъщеря му, което за него е над всичко. След края на януари 2023г. и до ден днешен единственият ден, в който е видял дъщеря си насаме, т.е. без присъствието на майката или някой неин роднина, бил в деня на назначената от съда СПЕ по искане на ищцата, като във въпросния личен контакт и както установи СПЕ, проблем в личните взаимоотношения между мен и дъщеря му няма. Налице е емоционална връзка помежду им, която те са изградили през годините и макар минал период от около осем месеца, в който те не са контактували под никаква форма, непринуденото желание на дъщеря му да прекара време с него било налице. От един момент нататък, тъй като дъщеря му разполагала с мобилен телефон, закупен от майка ѝ, телефонът на дъщеря му бил изключен и никога не бил включен към днешна дата, а от април 2023г. единственият случай, в който ищцата му вдигнала телефона за последно, бил през април 2023г. до 22 март 2024г. На 22.03.2024г. тя за първи път вдигнала телефона, когато ѝ се обаждат, тъй като нейният телефон е единственият начин за контакт с дъщеря му. През май 2023г. образувал изпълнително дело срещу Н. за неспазване на режима на личен контакт при ДСИ при СРС, като със становище от ответната страна от ДСИ било поискано да не бъдат предприети мерки до приключване на сега провежданото дело и тъй като края на декември 2023г. от ДСИ не били предприели никакви действия, той решил да прехвърли делото от ДСИ на ЧСИ. Чрез процедурата на ЧСИ, която се

случила два пъти, потвърждава, че на първата среща дъщеря му се разплакала и заявила, че не иска да тръгне с него. Той се опитал да я успокои, казвайки й, че никой и по никакъв повод не би я накарал насила да тръгне, най-малко той. Следващият път това се повторило и на следващия работен ден той без присъствието на неговия адвокат отишъл при ЧСИ и входирал молба за прекратяване на процедурата за принудително предаване на дъщеря му, тъй като видял ужаса, който тя изпитвала от цялата създадена се ситуация и в присъствието на толкова непознати за нея хора. След официалното прекратяване на процедурата, което настъпило преди следващата дата на личен контакт, той продължил да се явява в дните, когато трябвало да взема дъщеря си и процедурата се повтаряла, но само в присъствието на Отдел „Закрила на детето“ и мобилна група. Ситуацията се развила сходно. Дъщеря му заявява, че не иска да тръгне с него. Той й казал да е спокойна и той никога няма да я вземе насила от там. Той се опитвал да се свърже с Н. на нейния телефон, като никой не му се обаждал, а получил входящо обаждане от адвокат Митева. Държи да отбележи, че до намесата на ЧСИ през януари 2024г. от март 2023г. до края на 2023г. на всяка една дата, присъдена му като режим на личен контакт, е присъствал на адреса в деня и часа, когато е трябвало да вземе дъщеря си. Тази процедура, която приложил съдебния изпълнител преди това никога не се е случвала. Той не е имал възможността да се свърже с Н. и да види дъщеря си, която да му каже дали иска да тръгне с него или не. Той входирал жалба до Агенция за закрила на детето и Агенция социално подпомагане, като изложил личното си становище и мнение пред представители на Агенция за закрила на детето, че е наясно, че така стеклите се обстоятелства, при които повече от една година не е общувал с дъщеря си, изявил е желание самите институции да предприемат мерки и да осигурят възможност за медиация както между него и дъщеря му, така и между него и Н., защото това е единствената възможност да влезе в някакъв контакт с дъщеря си, където не присъстват нейни близки, роднини и приятели, които биха могли да повлияят по някакъв начин на Л..

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, намира за установено следното от правна страна:

След постановяване на съдебното решение от 10.06.2019г., с което бракът на страните е прекратен и е определен режим на лични отношения на

бащата с детето, последният се осъществявал, като по време на контактите на Л. и ответника детето било усмихнато и щастливо. В подкрепа на това са показанията на разпитаните свидетели Кацарска, Гьоков, Маринов и М., които са еднопосочни и непротиворечиви в тази посока. Отношението на детето спрямо баща му се променило след едноседмична почивка на морето през август 2022г., като то се върнало тревожно, избухнало и плачело. Срещите между бащата и ответника се осъществявали, като след всяка от тях Л. се връщала в дома си ревяща, изтормозена и напрегната. Посочените обстоятелства се установяват от показанията на св. Кацарска, както и че от декември 2022г. майката поддържа отношения с друг партньор. От свидетелските показания безспорно се установява, че Л. и ответникът са провели лично време заедно през февруари 2023г., когато били на почивка в гр. Веллингтон заедно с родителите на ответника. От този момент контактите между бащата и детето са преустановени. В настоящия случай от показанията на свидетелите Кацарска и М. е видно, че при осъществяване на режима на лични отношения, след като ответникът бил на място, той звънял на ищцата по телефона, но тя не му отговаряла. От гласните и писмените доказателства безспорно се установява, че Л. отказва да се среща с ответника, заявява, че не желае да се среща с него, нарича го по име – „О.“, като става тревожно и плаче. Именно посочената промяна в отношението на детето спрямо бащата е новонастъпилото обстоятелство след постановяване на съдебното решение, довело и до пълно преустановяване на контактите между Л. и ответника. Съдът следва да подложи на преценка посоченото обстоятелство и дали същото представлява основание за изменение на постановените мерки на лични отношения, като се съобрази преди всичко интереса на детето.

Съгласно Постановление № 1 от 12.11.1974 г. на Пленума на ВС относно обобщаване на съдебната практика по предоставяне упражняването на родителските права и определяне на личните отношения между децата и родителите, пункт V. „Изменение на мерките относно упражняване на родителските права“, такова се допуска при наличието на четири групи обстоятелства. Тези обстоятелства визират, обобщено: а) влошаване на условията при родителя, където детето живее; б) изпадане в невъзможност на родителя, при който детето живее, да упражнява родителските права; в) загубване на родителския авторитет и фактическа невъзможност на родителя, при който детето живее, да се справи с лоши прояви на детето, а другия

родител да е в състояние да повлияе положително; и г) повторно встъпване в нов брак. Към промените, засягащи мерките и тяхната ефективност, спадат: а) невъзможност да се изпълни решението поради поведение на самото дете; б) нерационален режим, като в течение на изпълнението му мерките са се оказали неблагоприятни за детето; в) болест на детето и невъзможност за прилагане на мерките; г) други случаи.

Съществува и особена група от изменени обстоятелства, които са свързани с нововъзникналите права и задължения на родителите по повод задължителното спазване на мерките. С основание съдебната практика е включила и тези обстоятелства в категорията изменени обстоятелства по чл. 59, ал. 9 СК, тъй като и тези обстоятелства имат отношение към ефикасността на защитата на детето /децата/ и на положението им. Такива са например:

а) отчуждаване на детето по вина на отглеждащия родител спрямо другия родител или обратно;

б) пречки на родителя, който отглежда детето, за осъществяване на личните отношения с другия родител;

в) невръщане на детето след осъществяване на личните отношения от родителя, на когото не са предоставени за упражняване родителските права, или пък нарушаване по различни начини режима на детето, ако е във възпитателно заведение, отвлечане на детето и т. н;

г) неизпълнение на мерките и неосигуряване на лични грижи по отношение на детето.

Съзнателното задържане на детето след влизане в сила на решението не съставлява основание за нови мерки по чл. 59, ал. 9 в полза на виновния за това положение родител.

От заключението на изготвената съдебно – психологическа експертиза е видно, че детето е привързано към баща си – обича го, има му доверие, но е объркано от нещата, които майката казва на детето за баща му. Доверието между тях на този етап бързо се възстановява, като детето се опитва да рационализира някои обяснения и противоречия, които преживява във връзка с внушенията на майка си и своите лични преживявания. Детето се опитва да разбере какво означава истина, лъжа, истински баща, биологичен баща, като част от тази информация е напълно неразбираема за него. Автентичен

източник на преживявания за детето са неговите лични контакти с бащата, които са конфронтирани от внушенията на майката относно бащата. От експертното заключение е видно също, че детето се чувства много добре по време на среща с баща си. Първоначално малко тревожно, бързо се успокоява и доверява на баща си – с желание и нетърпение му споделя важни за себе си неща, проявява инициатива за бъдещи срещи с него. Може да се допусне, че след срещи с баща си детето е манипулирано от майка си и/или нейните близки, например бабата по м.л., поради което детето след среща с баща си се чувства силно объркано, притеснено и виновно заради споделените си автентични желания. Л. не разбира какво означава „биологичен баща“. В тази връзка, видно от твърденията в исковата молба, майката заявила на детето, че ответникът не е неин биологичен баща. Доколкото посоченото обстоятелство се установява с влязъл в сила съдебен акт на компетентния съд и такъв не е налице, то настоящият съдебен състав не намира за необходимо да обсъжда дали същото е достоверно или не. От представеното по делото удостоверение за раждане на детето се установява, че ответникът е баща на Л. и не са представени доказателства, които да оборват или опровергават това обстоятелство. От заключението на съдебно – психологичното изследване е видно също, че детето е манипулирано от майка си /и нейните близки/, като му е внушавано, че всъщност не иска да се вижда с баща си и се страхува от него. Детето е силно объркано от това манипулативно поведение на майката. Л. не се чувства притеснена в контактите си с баща си от самия него, а от отношението на майка си – както детето споделя автентично с баща си – „не се виждам с теб, защото мама не ми позволява...тя се беше объркала, че ти лъжеш“.

От изложеното се обосновава изводът, че промяната в отношението на Л. спрямо нейния баща и отказът да се среща с него, респ. причината да не се осъществява постановения режим на лични отношения, е поради манипулативното поведение на майката, от нейните внушения, поради което детето се чувства объркано, притеснено и виновно. От изключителна важност е споделеното от Л. по време на срещата с баща си по време на изследването, а именно „не се виждам с теб, защото мама не ми позволява“. Както се установи, към настоящия момент детето е привързано към баща си, има му доверие, проявява инициатива за бъдещи срещи с него, споделя му важни за себе си неща. От изложеното се обосновава заключението, че е налице

емоционална и доверителна връзка баща – дете, поради което са недоказани твърденията в исковата молба за липса на такава, както и отказът на Л. да се вижда с баща си се дължи на поведението на самото дете. Съдът намира, че не са налице основания за промяна на постановените мерки на лични отношения между детето и ответника, напротив, в интерес на Л. е да поддържа такива с баща си, каквито е осъществявала до февруари 2023г.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че предявеният иск е недоказан, поради което следва да го отхвърли като неоснователен.

Относно разноските по делото

Претенция за присъждане на разноски в настоящото производство е направена от двете страни по делото. Разноски съдът не следва да присъжда, същите остават за сметка на всяка от страните такива, каквито са направени, тъй като производството представлява такова на спорна съдебна администрация, имащо охранителен за интересите на детето характер, независимо изхода на спора /Определение № 385/25.08.2015 г. по ч. гр. д.№ 3423/2015 г. на ВКС - I Г.О./.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск с правна квалификация чл. 59, ал. 9 СК от Н. Л. Н., ЕГН *****, срещу О. А. М., ЕГН *****, като неоснователен.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. Л. Н., ЕГН ***** за присъждане на разноски като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на О. А. М., ЕГН ***** за присъждане на разноски като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____